

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Grammatica Hebraeae Chaldaeaeqve Lingvae

Aurogallus, Matthaeus

Vitebergae, 1531

VD16 G 2553

De Affixis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69682](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69682)

EIVSDEM PERSONAE FOE:

gene: Singul:

חַיָּא שְׁלַח לֵה אֹתָהּ מִמִּנֵּה

PLVRALIA.

הִנֵּה הוּא שְׁלַח לֵהוּ לְהִנֵּה אִתְּהוּ
מִהוּ

Atque illis simul annumerantur &
hæc consequentia.

SINGVLARIA.

זֶה הַחֹתֶם לְהַזְאֵתָם חֵלוֹ עֵצִים

PLVRALIA.

אֵלֶּה אֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהִים

שְׁ & אֲשֶׁר Relatiua sunt omnis gene-
ris, & vtriusque numeri.

DE AFFIXIS

Affixa

Fixa, quæ a latinis deriuatiua pronomina dicuntur, partim seruales sunt literæ, partim syllabæ, e seruilibus connexæ literis. Neque flectuntur sicuti separata, quoniam in eis casus, præter numerum, ex orationis sententia dinoscimus.

DE SIGNIFICATIONE
Affixorum masculini
generis: & singularis
numeri:

Et cum tu tibi vel te. Hoc loco diligenter animaduerte masculini generis vocem esse, vt in canticis Solomonis ubi sponsa sponsum alloquitur hęc verbis הַנָּן יָפָה דוּרֵי אָהַב גַּעִים
Parsæpe etiam cum ה in fine legitur, ut in Sententijs eiusdē הַבְּרִיחַ הַנִּצְרָה
C D cum

1 Eum vel eius sine puncto quo o lati
na vocalis significatur Moses libro
primo. וַיִּשָׂם אֶת פְּנֵי הַר הַאֵלֶּעָר

cū puncto vero Moses libro quinto
וַאִינְעִמוּ אֵל גְּבוּר

הו Eiusdem cum 7 est significantie
Psal: lxxvii וַיִּבְעִיסוּהָ בַבְּמוֹתָם

Adiungitur etiam his duobus גו cū
signo grauis pronūciationis David
Psal: i בִּי אֵם בְּמוֹז אֲשֶׁר תִּפְּנֵי חַרְחָוָה

AFFIXA NUMERI MVL
TITVDINIS.

ם eorum vel eis

De מ & תם. David Psalmo cvii

וַיִּצְעַקוּ אֵל יְהוָה בְּצַר לָהֶם
מִמְצֻקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם

De מו, Moses libro quinto אֶסְפָּח

עֲלֵימוֹ רְעוּת

בס, vos vel vobis, Daniel יְהִי אֱלֹהֵי

אֵת

את ארצות המלך אשר מונה את
מאכלכם ואת משהיכם

POEMI: GENE: SING: NVME:

AFFIXA.

ה, Eius vel eam, si habet, vel מפיך,
Est autem מפיך punctus in ventre ה
foemininum demonstrans genus, So
lomon in sententijs ותבונה תפן קולה
Aliud exempli genus cum in eodē
scriptore hñsce verbis. leges חולך
מחריה פתאום

ה Tu tui tibi te cum qua vox est foe:
gene: in fine Solomon in Canticis
חנך יפת רעיתי חנך יפת עיני יאנים

Solet quoque sæpius post י, ר, litera
per Paragogen apponi David Psalt:
cin חסלה לבל עינבי הרופא לבל
פחל ויאובי
גח

cum puncto grauis prolationis et
us ea eam, Psalmo. lxxx יְבַרְכֶם
חַיִּיר מִיַּעַר וְזִיו שְׂרִי יִרְעֶנָּה

PLURALIS NUMERI

vos vestrum vobis, Moses libro
וְאַתֶּנָּה יִרְעֶנָּה בִּי בְּכֹל-בְּהֵר עֲבַדְתִּי:
אֶת-אֲבִיבֶן

reas vel earum, Author in Ruthæ
וְהַשְׁנָה קוֹלֵן וְהַבְּנָה עוֹר
historia eiusdem est cum significationis,
וְתָהִם בְּל חֲעִיר עֲלִיתָן
Idem ibidem

AFFIXA COMMUNIS NIS GENERIS

singularis tantum numeri, Meus
mea mihi me, apud Ionam, in mas:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְחֲטִילְגִי אֵל:
חַיִּים
ט

In fœminino genere, usus est auctor
in Ruthæ historia יתנה תשיבני uer-
ba sunt mulieris.

Pluraliter, nos nostrum, Psalmo,
lxxx אלהים צבאות תשיבנו

In utroque numero utimur, meus
mea meum mihi me meis meorum,
cum uoce quæ in latinis auribus so-
nat, singulare est, cum uero au- plu-
rale, Solomon in sententijs כי אמת

יתנה חבי ותועבת שפתיו ושע
Et cum in threnis Hieremiæ legitur
ויגרום בחיצו שני

DE VERBO.

Erba, alia quidem perfecta,
alia autem imperfecta, Per-
fecta dum coniugantur nul-
las omnino thematis literas amittunt

ut